

РЕШЕНИЕ

№ 284

гр. Пловдив, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка П. Белева

Членове: Надежда Н. Дзивкова Рашкова
Виделина Ст. Куршумова
Стойчева

при участието на секретаря Тодорка Г. Мавродиева като разгледа докладваното от Надежда Н. Дзивкова Рашкова Въззивно гражданско дело № 20225300503293 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на И. С. С. против Решение № 3431/24.10.2022г., пост. по гр.д.№ 690/2022, ПРС, с което е признато за установено в отношенията й с ЕВН България Топлофикация ЕАД, на осн. чл.422 от ГПК, че дължи сумите 1794,31лв., стойност на доставена ТЕ за периода 01.05.20-30.04.21г., за обект, находящ се в гр. П., ул. ****, ведно със законната лихва, считано от депозиране на заявлението в съда – 01.02.2021г., както и сумата от 116,83лв., обезщетение за забавено плащане върху главницата за периода 02.07.2020г.-19.10.2021г., за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №16545/2021, ПдРС, като са присъдени и разноски.

Жалбоподателят И. С. поддържа, че постановеното решение е неправилно и незаконосъобразно поради нарушение на материалния и процесуалния закон. Излага съображения, че съдът е основал решението си на приетите заключение на ССЕ и СТЕ, но същите не са обективни, т.к. вещите лица са работили по данни на ищеца и топлинния счетоводител. Неправилно е прието от съда и че е доказано основанието за дължимост на заплащане на БГВ, т.к. стойностите не представляват реално

потребление , а са отчетени служебно, без да има основание за това. Счита, че доказателства за наличие на предпоставките, визирани в чл.69, ал.2, т.2 от Наредбата за топлоснабдяването не са доказани. Поддържа, че остава недоказано да е отправяно писмено уведомление за неизправност на измервателното устройство, за да се приеме наличие на основание за служебно начисляване на ТЕ за БГВ. Остава недоказано и твърдението относно броя на живущите в имота. Прави оплакване и че съдът е приложил отменен нормативен акт, а не действащия такъв – Наредба Е-РД-04-1/12.03.2020г. за топлоснабдяването. Моли съда да отмени обжалваното решение и да отхвърли предявения иск. Претендира разноски по реда на чл.36, ал.1 от ЗА като особен представител.

Въззиваемата страна ЕВН България Топлоснабдяване ЕАД оспорва жалбата, като поддържа правилност на постановеното решение. Развива съображения, че дължимостта на претендираните суми се установява от приетите експертизи, които са работили на база първични отчети и съобразно действащата методика. Моли за потвърждаване на обжалваното решение. Претендира разноски , вкл. юрисконсултско възнаграждение от 150лв.

Жалбата е подадена в срока по чл.259 от ГПК, изхожда от легитимирано лице – ответник, останал недоволен от част от постановено съдебно решение, откъм съдържание е редовна, поради което и се явява допустима.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, намери за установено следното :

Жалбоподателят е бил ответник в производството пред първоинстанционния съд, сезиран с положителен установителен иск – да се установи в отношенията му с ищеца, че сумите по заповед за изпълнение, издадена по ч..гр.д.№ 16545/2021, ПдРС, са дължими. Приложено е посоченото дело, по което е приложено връчване по реда на чл.47, ал.7 от ГПК и са дадени указания на заявителя да предяви установителен иск за вземането си по реда на чл.422 от ГПК.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, поради което и на осн. чл.269 от ГПК настоящата инстанция ще разглежда единствено доводите за неправилност, наведени във въззивната жалба.

Още тук следва да се отбележи, че възраженията в отговора на исковата молба касаят собствеността върху процесния имот, за който се претендира, че е доставена ТЕ, че такава енергия изобщо е доставяна, редовността на изготвените изравнителни сметки, техническата годност на измервателните уреди, както и при служебно начисляване на сметки – основанията за това.

По делото са представени доказателства за собствеността на С. върху процесния имот – извлечение от имотния регистър и копие от НА за собственост.

Приетата по делото СТЕ с в.л. Ш., която съдът кредитира като обективна и компетентна, установява непротиворечиво, че сградата , в която се намира имотът е топлоснабдена. Съгл. същото заключение за исковия период е доставяна ТЕ. Процесният имот е с демонтирани отоплителни тела, а потребената БГВ е отчитана служебно още от 2013г., т.к. е дефектирало и не е подменено след уведомително писмо от топлинния счетоводител. Тук е мястото да се отбележи, че спор относно получаване на това писмо не е повдиган. Още повече, че ответницата е закупила имота няколко години след това. Експертизата установява, че за имота са начислявани суми само за ТЕ за сградна инсталация. В табличен вид експертизата показва начислените количества ТЕ. Особеният представител на жалбоподателя е оспорил заключението по съображения, че то е работило по данни на топлинния счетоводител. Следва да се отбележи, че доколкото процесния период е изтекъл, то вещото лице няма как лично да отчете данните и единствено топлинния счетоводител разполага с такова, като освен отчетите на ИРУ, разполага и с документацията на сградата и ЕС. Не са направени нови доказателствени искания, поради което и следва да се приемат за установени изложените от експертизата факти, поради липса на опровергаващи доказателства или такива внасящи съмнения в същите.

По делото е изготвена и ССЕ, която на база установените количества доставена ТЕ изчислява и дължимите суми.

При тези фактически данни се доказва непротиворечиво, че С. е собственик на процесния апартамент №**, в сграда която е топлоснабдена, поради което следва да се приеме, че тя има качеството „потребител” по силата на закона – чл.153 от ЗЕ. По силата на същата правна норма всички потребители на ТЕ са задължени да заплащат цена за доставената топлинна енергия. По отношение отчитането на потребената ТЕ, съдът кредитира установеното от СТЕ, съгласно която в имота няма отоплителни тела, а е начислявана единствено ТЕ за сградна инсталация и БГВ. Експертизата установява, че отчетите са извършвани в редовно и правилно с оглед отчет на измервателното устройство в абонатната станция и ИРЕ на етажните собственици и , при дялово разпределение с оглед проектната документация и данните от ЕС. В табличен вид е представено количеството консумирана и разпределена ТЕ за имота в процесния период. Предвид тези данни, съдът намира за неоснователно оплакването на жалбоподателката за неправилно разпределена топлинна енергия. Стойността на отдадената ТЕ за процесния период е определена от приетата по делото ССЕ, която съдът възприема като компетентна и незаинтересована. По делото не се установява тези суми да са заплатени. Така, предявения иск се явява основателен и доказан за предявения размер.

До същите фактически и правни изводи е достигнал и първоинстанционния съд, поради което и решението му като правилно и законосъобразно ще следва да бъде

потвърдено.

На осн. чл.78 от ГПК жалбоподателят ще следва да заплати на въззиваемото дружество разноски пред настоящата инстанция в размер на 150лв. за юрисконсултско възнаграждение и 300лв. заплатен депозит за особен представител..

С оглед на изложеното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 3431/24.10.2022г., пост. по гр.д.№ 690/2022, ПРС.

ОСЪЖДА И. С. С., ЕГН *****, да заплати на „ЕВН България топлофикация“ ЕАД, ЕИК 115016602 сумата от 450лв., разноски пред настоящата инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____